ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 358/2005

ଶ୍ରୀମତି ବନଶ୍ରୀ ମହାକୁଡ .... **ଆବେଦନକାରୀ**

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର୍.କେ. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ-

କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ (ଆର୍ ଏବଂ ବି), ଭଦ୍ରକ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ .... **ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ**

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ୱାଇ ଏସ୍ ପି ବାବୁ, ଏଜିଏ

ପୀଠାସୀନ :
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍. କେ. ପଟ୍ଟନାୟକ

<u>ରାୟ ତାରିଖ : 04.12.2023</u>

1. ଆବେଦନକାରୀ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 ର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ସ୍ୱତ୍ୱ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 38/1999 ରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା, ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 90/1996 ରେ ନିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଫଏସଲା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଏହି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହା ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିବେଚନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନାହିଁ ।

2. ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ବାଦୀ ଅନୁସୂଚିତ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ଥାୟୀ ନିଷେଧାଦେଶ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଯୁଗ୍ମ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ର ସହିତ ରାଜ୍ୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଲଢିଥିଲେ । ବାଦୀଙ୍କ ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ, ସି. ଏସ୍. ଖାତା ସଂଖ୍ୟା-69 ତତ୍କାଳୀନ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀ ନାମରେ 'ଜମାଧାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ' ସ୍ଥିତି ସହ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହାର ପଟ୍ଟା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଗୋଟିଏ ଛପର ଘର ତିଆରି କରି ତାହା ଦଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, 1984

ମସିହାରେ, ବାଦୀ ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଜଣା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3, ଅକ୍ଟୋବର 30, 1985 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଜମିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ରୟତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରି ଖଜଣା ଅନୁସୂଚୀ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ନିବେଦନ ସହିତ, ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ବିଚାର କରି, ପ୍ରାଥମିକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲା ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

3. ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆବେଦନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ନିମ୍ନ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 90/1996 ରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଉପସଂହାର ସହିତ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988ରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମିକୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁଜ୍ଞେୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ, 1951 (ଏହା ପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଭାବରେ ସୂଚିତ)ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଉପନୀତ ହୋଇଛି ଯେ, ବାଦୀ ସ୍ଥାନୀୟ ରାଜସ୍ୱ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସହ ଭିତିରି ସହଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କରିବାର ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ପୁନର୍ଦଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହିତ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ କ୍ଷମତା ନଥିଲା । କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ବାଦୀ ଏହି ଆଧାରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ଭୋଗଦଖଲ ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଏବଂ କୌଣସି ସମୟରେ କେବେ ଆପତ୍ତି ହୋଇନଥାଏ, ତାହାକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିନଥାନ୍ତେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା ।

5. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, 1928 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମୟରେ, ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 69 ଅଧୀନରେ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାବିକ୍ ଆର୍ ଓ ଆର୍, ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀ, ବାଲେଶ୍ୱର ନାମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଉଚିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଖଜଣା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପଟ୍ଟାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, 1961 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 26 ତାରିଖ ଠାରୁ 1960 ର ଓଡ଼ିଶା ଅଧିନିୟମ 7 ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ବାଲେଶ୍ୱରର ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିବା ଜମି, ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ବ୍ୟତୀତ, ସମସ୍ତ ଋଣଭାରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଥିଲା, କାରଣ ମଧ୍ୟସ୍ଥିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ରୟତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମିକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତିଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଆର୍.ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 ଦ୍ୱାରା ଓଇଏ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକର 0.27 ଡେସିମିଲ କ୍ଷେତ୍ରଫଳର ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଜଣା ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ 1960 ମସିହା ପୂର୍ବର ମୂଳ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦଲିଲ ଏବଂ ଖଜଣା ରସିଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 30 ଅକ୍ଟୋବର, 1985 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଖଜଣା ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଖଜଣା ଅନୁସୂଚୀ (ଅନୁଲଗ୍ନକ 2) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 3 ମାଧ୍ୟମରେ ବକେୟା ଖଜଣା ଏବଂ ସଲାମି ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଖାତା (ଅନୁଲଗ୍ନକ 4) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଏହା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1547 ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ବକେୟା ଖଜଣା ଆଦାୟ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, 1989-90 ବୃହତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସମୟରେ, ସି. ଏସ୍. ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1547 ଏବଂ 1566 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆର୍ ଓ ଆର୍ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନାମରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏପରି ନଥିଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ, ଏହା ମଧ୍ୟ ତର୍କ କରାଯାଇଛି ଯେ, ରାଜସ୍ୱ ନଥିର ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନକ-6 ମାଧ୍ୟମରେ ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶ ସହିତ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ପୁନର୍ଦଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି, 1990 ରେ, ଏଲ୍. ଇ. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 268/1990 ରେ ଅବରୋଧ ମକଦ୍ଦମା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏମ୍. ଏସ୍. ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 1014 ଅଧୀନରେ ଏମ୍. ଏସ୍. ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1918 ଏବଂ 1891 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 7 ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଶେଷରେ ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ, ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988 ରେ ଏକ ଆଦେଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଲଗ୍ନକ 6 ସତ୍ତ୍ୱେ, କୌଣସି ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଆର୍ ଓ ଆର୍ ରେ କୌଣସି ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଅନୁସୂଚିତ ଜମି ତୁଳନାରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଜମି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଖଲକୁ ବାଧା ଦେବାକୁ ଅବରୋଧ କରିବାରେ

ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ନଥିରେ ଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିବାଦୀୟ ନହୋଇଥିବାରୁ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାନ୍ତି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଠିକ୍ ଭାବେ ଫଏସଲା ନିଆଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିନା, ଏହାକୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

6. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହେଉଥିବା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବେ ଯେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଆଇନ ସଂଗତ ଯେହେତୁ ମକଦ୍ଦମା ଜମି ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ଏବଂ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କାରଣ ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1)ର ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏପରି ବନ୍ଦୋବସ୍ତକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଓଇଏ, ଜିଲ୍ଲାପାଳ-ତଥା-ତହସିଲଦାର, ଭଦ୍ରକ ସକ୍ଷମ ଏବଂ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ପ୍ରାଧିକୃତ ନୁହଁନ୍ତି । ପ୍ରବଞ୍ଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯାହା ଶେଷରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଠିକ୍ ଭାବରେ ଫଏସଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ ନାହିଁ ।

7. ନଥିରେ ଥିବା ଅଭିବଚନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା:

> (i) ମାମଲା ଖାରଜ କରିବା ସମୟରେ ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ଖଜଣା ଅନୁସୂଚୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂଲଗ୍ନକ-2କୁ ଅଣଦେଖା କରିବାରେ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି?
>
> (ii) ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱୀକୃତିର ସଂଜ୍ଞାନ ନ ଦେବାରେ ନିମ୍ନ ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲେ କି?
>
> (iii) ଯେତେବେଳେ ପୁନର୍ଦଖଲ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ସେଥିରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 39 ଅନୁଯାୟୀ

ଏପରି ଆପତ୍ତି କରିବାକୁ ବାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଠିକ ଥିଲା କି?

8. ଏହି ମକଦ୍ଦମା ଜମି ସିଏସ୍ ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 69 ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1547 ଏବଂ 1566 ଅନୁରୂପ ହେଉଛି, ଯାହା ଏମ୍. ଏସ୍. ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 1014 ର ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1892, 1892/2362 ଏବଂ 1918 ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ସି. ଏସ୍. ପ୍ଲଟ୍ ଗୁଡ଼ିକ ଜିଲ୍ଲା ମଣ୍ଡଳୀ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁଲଗ୍ନକ 9 ଏବଂ 1 ଦ୍ୱାରା ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁଡି ବିଭାଗ ନାମରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ସି. ଏସ୍. ପ୍ଲଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ର ଆଦେଶ ଏବଂ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988ରେ ମଇ 15, 1989 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ଲଟ୍ ର ଦଖଲକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି ଏମ୍ଏସ୍ ଆର୍ ଓ ଆର୍ ରେ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ତଥାପି, ଏହାକୁ ଏଇ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଏବଂ ଉପସଂହାର ସହିତ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ଲଟକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ଶାଶ୍ୱତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ପୃକ୍ତ, ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ କାରଣ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କରିବାର ଅଧିକାରିତା ନଥିଲା ।

9. ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ବାଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ସି. ଏସ୍. ଖାତା ସଂଖ୍ୟା 69 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିଲା । ଆରୋପିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ସମର୍ଥନରେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦସ୍ତାବିଜର ଏକ ଟୁକୁରା ମଧ୍ଯ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା । ବାଦୀ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏପରି କୌଣସି ନଥି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ ଯାହାର ଆଧାରରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ବାଦୀ ଅନୁଲଗ୍ନକ 6 ଏବଂ ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984ର ଆଦେଶ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦସ୍ତାବିଜ, ଯେପରିକି, ଅନୁଲଗ୍ନକ 2, 4, 5, 5/a ଯାହା ଯଥାକ୍ରମେ ଖଜଣା ଅନୁସୂଚୀ, ରୟତ ଖାତା ଏବଂ ଖଜଣା ରସିଦ ଅଟେ, ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । ଏହା ଦାବି କରାଯାଏ ଯେ, ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା

ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ରେ ପ୍ଲଟ୍ ର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଥିଲା ଏବଂ ତା' ପରେ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988 ରେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରର ବିବରଣୀ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରିନଥିଲା କିମ୍ବା ସେ ପ୍ଲଟ୍ ସଂଖ୍ୟା 1547 ଏବଂ 1566 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଦାବି କରିବା ସମୟରେ ନଥି ମାଗିବାକୁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରିନଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ, ପ୍ଲଟ ସଂଖ୍ୟା 1566 ବିବଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988ରେ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପରେ ଏମ୍.ଏସ୍. ଆର୍ ଓ ଆର୍ କୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏବଂ ନଥିରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିବରଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ, ଏହାକୁ ସଠିକ ଭାବରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ଏବଂ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ।ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ଆଳ ଗ୍ରହଣ ନକରି କୌଣସି ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିନଥିଲେ ।

10. ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ଏବଂ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988ର ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ପ୍ଲଟ୍ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ ତାହାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟିକୁ ପଢ଼ାଯାଏ ଏବଂ ବୁଝାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଏକ ଅନୁମାନାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ନିଶ୍ଚିତକରଣ ସହିତ ଜଡ଼ିତ, ଯେତେବେଳେ ରୟତଙ୍କୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଏହା ଉଲ୍ଲେଖଥାଉ, ଯଦି ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବତନ ମଧ୍ୟସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଓଇଏ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେବଳ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ପୂର୍ବତନ ମାଲିକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ନିଜକୁ ରୟତ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କୌଣସି ଆବେଦନ ସହିତ କୌଣସି ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କେବଳ ଏହିପରି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବ୍ୟତୀତ, ଯାହା ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

11. ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ **ରାଧାମଣି ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବ୍ରଜ ମୋହନ ବିଶ୍ୱାଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ AIR 1984 Ori 77** ରେ କହିଥିଲେ ଏବଂ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 (1) ରେ ଏପରି କୌଣସି

ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ତଦନ୍ତ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏହା କେବଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ନିରନ୍ତରତାକୁ ଘୋଷଣା କରେ କାରଣ ଏହା ନ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ମତଟି **ବାସନ୍ତୀ କୁମାରୀ ସାହୁ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ 1992 (I) OLR 41**ରେ ଦୋହରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ଉପନୀତ ହୋଇଛି ଯେ, ରାଜ୍ୟ, ମାଲିକ ହୋଇଥିବାରୁ, ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ (1) ଅନୁଯାୟୀ ରୟତଙ୍କ ସମେତ ରୟତ ବୋଲି ବିବେଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହକଦାର କାରଣ ଏହିପରି ଅଧିକାର ଏକ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ସହିତ ସମାନ । ଏଥିରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ବୈଧାନିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ଏହାର ରୟତଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଆଦାୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ରାଜସ୍ୱ ନଥି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରୟତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଏବଂ ସରକାର ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଓଇଏ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ନଥି ନାହିଁ ଯେ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ରୟତ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆଗକୁ ଆସି ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଁ ଖଜଣା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଯେ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଦାବି କରିବା ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ଏହିପରି ସୀମିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଏକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରଶାସନିକ ପ୍ରକୃତିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହାର ପଦ୍ଧତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯଦିଓ ଏକ ତଦନ୍ତ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଉଛି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏକ ନ୍ୟାୟିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଫସାଇବାରେ ଭାଗ ନେଇପାରେ, ଏହା ଓଇଏ ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ (1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ ନୁହେଁ ଯାହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟିକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ କରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତଦନ୍ତ ଏକ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ କୌଣସି ଅଭିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସହିତ ସମାନ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଏପରି ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଜମି ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସମୟରେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରାଯାଏ, ଏହା ନ୍ୟାୟିକ ପରିସର ବିନା ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବାଦୀଙ୍କ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପୂର୍ବ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଉପରେ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏବଂ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନର ଶୈଳୀ ଉପରେ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନ୍ୟାୟିକ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହା ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଦ୍ୱାରା ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ରେ ଏକ ପ୍ଲଟ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ନିଆଯାଇଥିବା ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988 ରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 6 ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଓ. ଇ. ଏ. ଅଧିନିୟମର ଧାରା ୫ (1) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ ଏବଂ ବିଚାର କରାଯାଇନଥିବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବାହାରେ ବିଚାର

କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, କାରଣ ଏହା ସ୍ୱଭାବତଃ ଘୋଷଣାତ୍ମକ, ଆଇନର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ଥିତି ଯାହା ପ୍ରାଥମିକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଖିରୁ ଖସିଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ।

12. ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରବଞ୍ଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ, ଆରୋପିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମର୍ଥନରେ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବରୁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ପାଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଯାହାର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀ ଆର୍. ଏଫ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 3105/1984 ଏବଂ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 2899/1988ରେ ଆଦେଶ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଏହା ଦୋହରାଯାଇଛି ଯେ, ଆରୋପିତ ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଏବଂ ଏପରି ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ରଠାରୁ ଦଖଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବରଣୀ ଉପରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ପାରିନଥାନ୍ତା, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ, ନଥିରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟତା ନାହିଁ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସହିତ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥାଏ ।

13. ତେଣୁ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୋଇଛି ।

14. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ଏତଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଗଲା, ତଥାପି, ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

(ଆର୍. କେ. ପଟ୍ଟନାୟକ)

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଟୁଡୁ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଅନୁବାଦିକା
ଶିବାନୀ ଦାଶ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

HIGH COURT ORISSA